

34-61-18-25

214

IOANNIS BAPTISTÆ GVIDICCIONI
PATRITII LVCENSIS
AD SS. D. N.
INNOCENTIVM DECIMVM
PONT. OPT. MAX.
O R A T I O

H A B I T A

IN PVBLICO PATRVN EMINENTISSIMORVM
CONSISTORIO

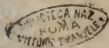
Dum apud eundem Sanctissimum

PRO REPVBLICA LVCENSI
O R A T O R I S

Munere fungeretur, & obedientiam præstaret.

VNA CVM NICOLAO GRATTA,
ET IOANNE FRANCISCO BOCCELLA
PATRITIIS LVCENSIBVS.

vj. Idus Aprilis MDCXLV.

J. m. c.

ROMAE, Typis Ludouici Grignani: MDCXLV.

SUPERIORVM PERMISSV.

ROMANUS BAPTISTE (PROSECUTOR)
PATENTEE 1762

AD 22 D 2
INNOCENTIVM DECEMVM

FORGOTTEN
ORATIO

IN
THE
CATHEDRAL OF ST. JOHN
AT
LONDON

PRO REVERENDISSIMO
OKAY 1712

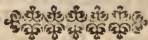
BY
THE
REV. JOHN NICHOLAS GRANT
AT
ST. JOHN'S COLLEGE, OXFORD
PUBLISHED BY
J. NICHOLAS GRANT

FOR SALE BY THE
REV. JOHN NICHOLAS GRANT

ORATIO.

AVSTISSIMA illa vox, ipsique propemodum Cælo, ne dum Christianæ Reipublicæ summoperè iucunda, quæ ad supremum Pontificiæ Maiestatis fastigium euectum Te nunciabat Orbiterrarum BEATISS.

PATER, vbi primum ad Rempublicam nostram Lucensem detulit sese, non hic ego facile dixerim, quantam nouæ iucunditatis lucem affuderit antiquissimæ LVCI nostræ. Ecquis enim eius diei plaudentis lætitiæ sensus omnium Senatorum, Ciuium, totiusq. Populi Lucensis? Quæ voluptas, & gaudium animorum? Quæ gratulationum voces? Cum sua ipsorum vota nuncupata simul, ac soluta feliciter animaduernerent. A Deo namq. Optimo Maximo post Sanctiss. Urbani Octavi migrationem in Cælum, assiduis precibus Respublica nostra flagrantissimè postulabat, vt his temporibus tot bellorum fluctibus intue-

4
mescentibus, cladesq. funestissimas portendentibus
ille summus Religionis Antistes renunciaretur, qui
pietate in Deum, ardore, atque constantia in eadem
Religione propaganda, Charitate in homines, in se
ipsum Imperio, ac vitæ integritate inter mortales con-
spicius præ cæteris haberetur. Ille, in quo prudentiam,
animiq. sapientem moram in rebus arduis aptè, oppor-
tunèq. ponderandis, in prouidendis verò capacem
omnium comprehensionem, in animis Virorum Prin-
cipum pertrastandis summā solertissimi pectoris dex-
teritatem admiraremur. Ille demum, qui intestina
tumultuantium populorum bella comprimeret, Pa-
cemq. vnus aliquādo tandem sapientissimè compone-
ret. Et quam verè in Te vno BEATISSIME PATER
hæc omnia, quin etiam longè maiora, ac sublimiora
cumulatissimè suspiciuntur, summisq. laudibus passim
euehuntur in Cælum? Quare mirari iam quisque
mittet, cur Respublica nostra summo Te Pontifice
renunciato, præcipuo, atque incomparabili lætitiæ sen-
su perfusa fuerit. Quem enim illa ad se conseruandam,
tuendam, ornandam aut aptiorem, aut meliorem in
terris à Deo Optimo Maximo, summoq. beneficio-
rum largitore flagitare, nedum consequi poruisset?
Gratias propterea quam maximas hoc potissimum
nomine Immortali Deo Respublica iam egit, sem-
perq. sese acturam vnanimi Ciuium omnium con-
sensu pollicetur, quod eum Pontificem terrarum
Orbis fuerit sortitus, qualem omninò decet esse com-
munem totius Ecclesiæ Pastorem, supremum Chri-
stianæ Reipubl. moderatorem, Principumq. parentem
omnium

omnium amantissimum . Magnitudinem verò istam
 Tuam, maiestate plenissimam, & Cælo parem, Tibi ex
 animo gratulamur omnes : neque vni tantum Tibi,
 sed huic omnium Urbium Principi Romæ, Ecclesiæ;
 Reipublicæ Christianæ, Orbi vniuerso felicissimis prorsus
 auibis gratulamur inauguratam . Hoc videlicet
 vnum erat omnibus in votis, Pontificem Innocen-
 tem sortiri . Hoc autem certissimè spondet Pontifi-
 cium Innocentij à Tè opratum nomen, hoc gentili-
 tia Pamphilij appellatio, hoc stemmatis Tui Columba,
 Olea, aurea lilia, Pacis, Amoris, Fecunditatis, Inno-
 centiæ, argumenta . Hinc mirum non est, cur sedes
 Tibi vni Roma deberetur, in quâ retrogrado chara-
 cterum ordine amor ille se recognosceret, qui in
 Pamphilio nomine omnes ad se allicit humanissimè .
 Ad ea interim, quæ propriæ Tua sunt BEATISSIME
 PATER iam nostra festinat Oratio . Nouimus enim
 Te ad omnia summa ita natū, ad amplissimam digni-
 tatem, & gloriam ita educatum, atque institutum, vt
 is omninò euasurus esses, quem nunc sanctissimo ri-
 tu veneramur . Sub Hyeronimo amplissimo Cardi-
 nali Pamphilio olim Patruo Tuo integerrimo, ac sa-
 pientissimo Viro, deque Republica nostra Lucensi op-
 timè merito INNOCENTIVS vt esses, prima inno-
 centis, ac togatæ militiæ stipendia meruisti laudatissi-
 ma . Ibi omnium amor Te primò conuenit, Tibique se
 nexu coniunxit artissimo . Rotarum exindè cælestiū
 voluendarum tyrocinium in Romana Rota vertenda
 velut alter Hercules posuisti . Vox tonitruui Tui, Iuris
 prudentiæ nimirum, ac sapientiæ, in Rota, primos

vniuerso terrarum Orbi sonos eminus edidit; vt me-
 ritò gloriari potueris in posterum, vel ipsam, quod ra-
 rò contingit, à Te sapientem factam esse fortunam.,
 eiusque Rotam, quemadmodum dicitur, trabali clauo
 defixam immobilem penitus constitutam, redditamq.
 At enim, vt virtutis Tuæ par Nuncius in alias Prouin-
 cias deferretur, Nuncius ipse Apostolicus in Neapolita-
 num Regnum profectus, & qualis antea fuisses, & qua-
 lis postea futurus esses, summa cum omnium admira-
 tione demonstraſti. Sed nimis angusti tantæ animæ
 magnitudini visi sunt ij fines; Romanæ Purpuræ iam
 maturus eras, quâ Te dignissimum Pontificiæ Nuncia-
 turæ munus amplissimo Hispaniarum Imperio poten-
 tissimoque Regi præsentem commendaret. Inde eius-
 dem Purpuræ splendor, diuini amoris ardor, indè ho-
 noris fulgor in dies ad excelsissimum vsque Tuæ Maie-
 statis apicem quam latissimè dimanauit. Adeo vñ in,
 hoc Romano Cælo, supremo totius terrarum Orbis
 theatro, quod ille de sapientibus dixit Sapiens, Tute
 theatrum fueris omni tempore augustissimum. At
 quò me vis impetusque Orationis impellit? In im-
 mensum enim Tuarum præclarissimarum laudum pe-
 lagus ingressio appellendi ad portum spes nulla mihi
 affulgeret (cum tamen illud esse proprium singularis
 modestiæ Tuæ, nouerim, vt quo maioribus exornari
 laudibus merearis, eò minus libenti aure percipias cõ-
 mendationem Tuam) spes inquam appellandi nulla
 prorsus adesset mihi, si non humanitatis Tuæ veluti
 Cynosura dirigeret me, votaue meorum Lucen-
 sium ad iutissimum tantæ Maiestatis alliceret sinum.

Exultat

Exultat ergo Lucensis Ciuitas, dum secum animo reputat magnos Christiani Orbis Reges, ac Principes, illum præcipuè Pontificem habuisse, quem summis antea votis præoptauerant. Qui nimirum in virga aurea Charitatis, & amoris mundum regeret, dissidijsq; bellorum seiunctos animos iterum iungeret, solidoque pacis optatissimæ fædere confirmaret. Gestit animo dum cogitat Purpuratos Vos Principes in eo Pontifice deligendo fuisse concordēs, qui Ecclesiasticam, Rempublicam sanctissimis in posterum innocentie legibus INNOCENS ipse ter Maximus moderari posset. Qua propter gratias vobis agit Immortales Respublica nostra, quod Orbi, quod Vrbi, quod sibi beneficium omnium longè pulcherrimum contulistis; Orbi, quia Innocentium, Vrbi, quia Pamphilium, sibi, quia Patronum dedistis optatissimum. Intelligit nimirum eundem illum esse, de quo iam diù vulgatum Sanctissimi Antistitis Malachie vaticinium passim circumferebatur.

Hic erit iucunditas Crucis.

Neque verò sine Diuino sanctissimi Spiritus afflatu accidisse credimus, vt ipso triumphantis, & Exaltatæ Crucis die, quem Lucenses celeberrimo pietatis ritu colunt, ad Te summo huic Imperio præficiendum Diuino sese numine Purpurati Patres, ita sentirent impulsos, vt Te postera die in Pontificem Maximum admirabili omnium animorum consensione delegerint, ac vniuersorum acclamatione latissima eiusdem articulo temporis adorauerint. Quia verò Lucenses Cru-

cis

cis, lucisq. nomīne decorantur, vaticinium huiusmodi nobis etiam, Tua ista benignitate annuente vsurpare permittatur. Tu nimirum eris BEATISSIME PATER & Crucis, & lucis nostræ, Senatusq., ac Reipublicæ Lucensis iucunditas. Tu perfugium tutissimum, Portusq. nostræ quietis, tranquillitatisq. Tu inquam eris iucunditas almæ nostræ Crucis, in qua Diuina Sanctissimi Vultus Effigies Redemptoris augustè, sanctæq. renidet, & quam Lucensis Ciuitas ita semper religiose venerata est, vt hoc vno sacrosanctæ Crucis nomine iam fermè Luca ipsa intelligatur. Quamobrem vobis amplissimi Principes hoc vno pro merito beneficioq. laudatissimo, æternum sese deuinctam forè profitetur. Tibi igitur BEATISSIME PATER iure quidem optimo Lucensis nostra Respublica, & nos ad hoc destinati munus Oratores, vti publici animorum interpretes, Senatorum, ac Ciuium omnium exultantium Vota repræsentantes, & ad sanctissimos tuos Pedes de more procumbentes vniuersam Ciuitatem, vt quæ inter Etruscas Vrbes prima Christum Dominum Beati Petri opera cognouit, primam nunc, in hoc Publico Purpuratorum Patrum Consistorio sacrosanctæ Maiestati Tuæ venerabundam sistimus, ac genuflexam.

Teq. D. Petri Apostolorum Principis legitimum successorem, ac totius Ecclesiæ Caput, vniuersorumque Christifidelium Parentem libentissimis animis agnoscimus, confitemur, colimus, & adoramus, Tibiq. inter mortales Dei Optimi Maximi personam suslinenti debitam Obedientiam sincerè, atque ex animo præstamus; Sanctissimisq. verbis eam præstituros perpetuò Tibi, & huic Sanctæ Romanæ Apostolicæ Sedi

vna-

Unanimes constantissimè pollicemur.

Peculiarem tamen præ cæteris obseruantiam spondemus, qua Lucensis Ciuitas Romanos Põrifices, vti Diui Petri Filia in Etruria primogenita semper sese prosequutam fuisse gloriatur. Quicquid sumus, quicquid habemus huius sanctæ Matris Ecclesiæ obsequijs, Tuisq. vouemus, dicamusq. Hoc vnum tamen abs Te humillimo, intimoq. cordis affectu supplices imploramus, atque obtestamur, sereno, placidoq. vultu Senatum, ac Rempublicam nostram Lucensem humanissimè respicias, eandemq. Patria, & Pontificia charitate complectaris, vna cum sapientissimo hoc Principum Senatu, quem enixè, humiliterq. rogamus, vt in omnem consequuturi temporis ætatem sub tuæ aureæ Clementiæ Pontificiæ, sub aureæ Liliorum tuorum umbra, LIBERTATIS aureæ lucem cãdidam purpureamq. Lucensiũ vniuersus terrarum Orbis enitere cognoscat. Annue votis nostris BEATISSIME PATER dum Tibi faustissimum, maximèq. diuturnum ad Senatus Populiq. Lucensis, totiusq. Orbis Christiani incolumitatem venerabundi precamur imperium, quod, vel ipse nostrorum obiectu corporum tueri parati sumus. Illud interim ab immortalis Deo vnice flagitamus vniuersi, vt Maiestatem istam Tuam sacrosanctam, quam hac augustissima Purpuratorum Principum corona, veluti redimitam adoramus in terris, eam tandem post annorum longissimam seriem, quæ vna tibi felicitas felicissimo superest, tanquam proprium, ac tutelare Numen venerari valeamus in Cælo.

D I X I.

RE-

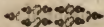

RESPONSIO

ILLVSTRISS.^{MI} AC REV.^{MI} DOMINI

GASPARIS DESIMEONIBVS

SANCTISS.^{MI} D. N. SECRETARII.

QUAM iam olim ab se partam vidit Lucensem Ciuitatem Roma; cum non ipsa sui capax, vna eadem, & multiplex, alias in Vrbes verteret sese, ac difflueret; excipit ad se nunc reducem, veræq. Religionis venerabundam intuetur, cuius & animo volenti haustæ, & constanti seruata, iure sibi laudem Luca vendicet, ex quo primùm ad hanc Orbis arcem Petrus, Diuino afflante Spiritu, aduolauit, facturus illam salutis perfugium, Fidei stationem, cortinam Veritatis: vt iamtum, cum Roma pariter & ipsa regenita, Parenti sese fermè coæuam, ac germanam agnosceret. Desponsam. porrò per Vos, Oratores, genere, ac virtute præstantes, Sanctissimo Domino Nostro, Lucensis Reipublicæ nomine, Fidem, atque Obedientiam, & veteri illo, & consecutis pietatis
 autho-

authoramentis deuotam sibi, cum Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus, sanè quàm hilarè accipit Sanctiras Sua, vnaq. ipsa, quam colitis, Romana Ecclesia, beneuolentia sapiùs, atque ope tutata Maiores vestros; quibus à Tyrannorum vi, populorumq. seditione vindicandis, ac regendis, pandentem illam finus, ac tota veste identidem vocantem priora secula, conspexere. Nec minùs idipsum in Romano Pontifice Christus Dominus obsequium repetat à vestra Republica; quam, religioso miræ suæ Imaginis cultu,

Psal. 135. 10.

Isai. 52. 1.

perenni cum vultu suo læticia adimplet; vt exinde, annuentibus Superis, *Ciuitas Sancti*, appellari meritò illa possit. Tot nominibus addictam Cælo, atque Apostolicæ Sedi vestram Rempublicam Sanctissimus Dominus Noster paternè complectitur; & quas humaniter in illum laudes contulistis, referendas in Deum ratus, eius ope firmatam Pontificiæ responsionem caritatis, vestris ornamentis per omnia expositam, pollicetur: optatque vehementer, iucundæ magis, quàm necessariæ hortationis sensu, liberam vestræ Urbis administrationem, ista, quæ præstatis, pietate perpetuò adstringi: ea nimirum lex perfecta libertatis est; ad quam minùs innixa, procliuiùs ruant, soluta humanæ prudentiæ iura; Diuino commonente Oraculo, *Vbi Spiritus Domini, ibi libertas*.

Jacob. 1. 25.

1 Corinth.

3. 17.

In hanc sententiam respondere me iussit Sanctissimus Dominus Noster.

